

موقف گیری ایران، مداخله آشکار در قبال سرزمین ماست!

بعد از امضای موافقتنامه همکاری های درازمدت استراتژیژی میان دولت افغانستان و امریکا، مقامات ایرانی موقف گیری های به دور از نورم ها و عرف دیپلماتیک و خلاف موازین بین المللی داشته و به گونه آشکار مداخلات و دست درازی های خویش را تبارز داده اند. چنانچه سفیر ایران در کابل، ابوالفضل ظهیر وند، با کمال گستاخی اعلام داشته است که اگر این سند از سوی پارلمان افغانستان به تصویب برسد، ایران واکنش جدی از خود در این مورد نشان خواهند داد. این اظهارات بیانگر آنست که ایران و پاکستان دو کشور همسایه متخاصم افغانستان، همان دو روی یک سکه اند که همواره در طول تاریخ معاصر کشور ما دست درازی های گاه پیدا و گاه پنهان داشته اند.

آقای سفیر و مقامات وزارت خارجه ایران فکر کرده اند که افغانستان به عنوان یکی از استان ها و یا ولایات آن کشور به دلیل موجودیت افراد و عمال نفوذی شان عمل خواهند کرد و تمام منافع ملی خویش را قربانی کشور همسایه متخاصم خواهند کرد. اما واکنش های ملت ما و نمایندگان شان در پارلمان این نکته را به اثبات رسانید که افغانستان یک کشور آزاد و مستقل بوده و پیمان های استراتژیژیک و راهبردی را که با کشور های مهم منطقه و جهان به امضا می رساند، به خاطر آنست تا از مداخلات کشور های همسایه متخاصم در امان مانده و بعد از اینکه نیروهای ائتلاف بین المللی در سال ۲۰۱۴ از سرزمین ما خارج می شوند، افغانستان به عنوان یک کشور منزوی نه بلکه به عنوان یک کشور فعال در سیاست های جهانی تبارز نماید.

هر چند ایران و پاکستان، عدم رضایت خویش را از امضای توافقنامه هایی که میان امریکا و هندوستان تا به حال عقد گردیده است، به نحوی از انحا نشان داده اند؛ اما این موضوع را باید بدانند که افغانستان تجربه های تلخی از مداخلات و جنگ های نیابتی آن کشور ها در قبال سرزمین ما در دهه ۱۳۷۰ هجری شمسی دارد که هیچگاهی فراموش نشدنی نبوده و درس عبرت بزرگی است برای ملت ما تا بار دیگر فریب و ترفند کشور های همسایه و به خصوص ایران و پاکستان را نخورند. مقامات افغان بارها از مداخلات نرم کشور ایران در قبال افغانستان اظهاراتی داشته اند که به گونه برنامه ها و پلان شوم آنرا زیر عنوان دین و مذهب افشا نموده و حملات پیهم فرهنگی را که روح و روان ملت ما را متأثر می سازد و از طریق رسانه های وابسته به آن کشور انجام داده است، آفتابی ساخته اند. در ضمن، پاکستان با پرورش دهشت افگنان در مناطق قبیلی آن کشور و ارسال آنان به کشور ما به خاطر برهم زدن نظم و امنیت سرزمین ما، پیوسته کوشیده است از مداخلات سخت بهره برداری نموده و نظام منتخب موجود را که مشروعیت سیاسی دارد، تا حدودی به چالش بکشاند. به هر حال، اظهارات مقامات ایرانی شبیه ابراز نظرهای نظامیان و جنرالان بانفست پاکستانی است که گهگاهی در قبال افغانستان اظهار می دارند؛ اما با یک تفاوت و آن اینکه مقامات ایرانی می خواهند به طور هدفمند نکاتی را مورد حمله قرار دهند که گویا منافع آن کشور را تهدید می کند ولی پاکستانی ها در مجموع حملات پراکنده و نامشخص داشته اند و صرف به خاطر ایجاد رعب و وحشت و به منظور تحت فشار قرار دادن اذهان عامه بوده است و بس که در بسیاری موارد موجب به شهادت رسیدن تعداد زیادی از هموطنان ستمدیده کشور ما گردیده است.

دیپانوشمیر: له ۱ تر 1